

9. Quod nocere dum machinatur, sub pedibus feminæ caput ejus teritur.

10. Insidias hostis hanc, Christe, docuisti vincere in prima congressione,

11. Dum non consentiret, sed illi resisteret, vincere qui solet tentatus si non repugnet

12. Quem hæc virgo resistens a se fecit fugere, quo fugato appropinquabat tibi, Domine.

Exsultent filie Sion in rege suo. Miramur torum quemvis conjugii delicti crimine sordidari: facit cum Augustiniano illo de concupiscentia decreto. — 4. Ad.: sunt merita.—5. Ad.: Tangit verba Geneseos ubi Deus maledixit serpenti: Tu insidiaberis calcaneo ejus, et ipsa conteret caput tuum. Hæc verba fuerunt præ sagium omnia virginum in castitate militantium et principaliter virginis gloriosæ Mariæ. Md. Ad. qui noc.—10. Md. om. in.—11. Ad. tentatos—repugnet.

13. Nam inter virgines adducta post eam quam mater est intacta, virginum virginis Mariæ digna est pedissequa:

14. Te agnum sine macula jam sequitur stola candida Filium virginis, quocunque virginum fecerit.

15. Hujus intercessione nos tuere.

— 12. Md. Ad. *appropinquavit. Md. Domino, — 13. Pt. nunc inter. Md. Nb. abducta; sed vestigia premit Psalmistæ ps. xlii., Adducentur regi virgines post eam. — 14. M. 10. sequetur. Hieronymus: Nuptiæ replent terram, virginitas paradysum. Locum Apocalypseo pressiore expinxit colore poeta Teutonicus (Wack. p. 620): Do furt Jhesus den tante mit aller megde schaar. — 15. Ad. Md. Nb. cujus. Pt. tu nos.*

ANNO DOMINI MLX.

LEDUINUS

ABBAS S. VEDASTI ATREBATENSIS.

NOTITIA HISTORICA.

(*Ex Gallia Christiana novæ editionis, tom. III, pag. 379.*)

Leduinus, seu Liedwinus, ex laico piæ religionis monachus a Balderico vocatus, Vedastino monasterio præficitur a B. Richardo, non quidem an. 1018; ut scribit Locrius, nisi fortasse tanquam præpositus, at certe præerat jam an. 1023, prima die mensis Maii, qua præsens in comitiis generalibus, jussu Roberti regis apud Compendium congregatis, inter Ecclesiam Bellocacensem et suam fraternam societatem inivit, ut patet ex charta ea de re descripta apud Chesnium (*Preuves de l'Histoire de Montmorency*, pag. 12) et apud Miræum (*Notit. eccl.*, pag. 148). Nullus autem pene est in hac abbatum serie, eujus memoria in benedictione magis sit; etenim plurimus exstitit in restituenda et asserenda, cum dorai tum foris, morum disciplina, plurimum quoque laboravit in re familiari conservanda et augenda. A fundamento monasterium restauravit, et lib. III Chronici Camerac., cap. 59, quod quidem Gerardus episcopus, inquit Gazæus, anno 1031, concessit Bercloniam præposituram in proprio sub

antistitis epistola qua ei gratias agit quod compassus sit Atrebatensis matris Ecclesiæ quæ in Kal. Augusti igne e cælo delapso combusta fuerat. Item auctoribus Leduino et Rotrico (Sithiensi) abbatibus, Gerardus episcopus demum acquievit consilio quorundam Belgii episcoporum, qui Burgundiæ præsulum sententiam secuti, ut tam sese quam omnes homines sub sacramento constringerent, pacem videlicet ac justitiam servaturos (treugam, seu treviam Dei, appellabant Franci). Sub annum 1028, ejectis e Marcianensi Parthenone sanctimonialibus Balduini comitis jussu, et in earum locum substitutis monachis, Leduinus abbas eo novam induxit coloniam, cui novem annis præfuisse traditur; interrimque Harmaticum cœnobio Marchianensi subjecit, cujus hactenus cella est. Nominatur 1036 in charta pro juribus Atrebatensis telonei a Theodorico rege olim concessi ecclesiæ suæ; et in advocatia Marchianensis abbatæ 1038, ac insuper 1041 in ad-